

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/623/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113219872
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6113219872.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi M. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XX, XXX XX Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, v konaní zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, v konaní o zaplatenie 3 220,02 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/51/2014-107 zo dňa 29. 05. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd námietku navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania zamietol.

V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že navrhovateľ v podaní doručenom okresnému súdu dňa 20. 11. 2013 namietal vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania v štádiu skráteného (rozkazného) konania, argumentujúc tým, že v tomto konaní nenastali účinky vzniku vedľajšieho účastníctva. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/207/2011, ako aj na rozhodnutia viacerých krajských súdov. Následne navrhovateľ vzniesol námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka aj v podaní zo dňa 06. 02. 2015 a to z dôvodu nepreukázania súhlasu odporcu s jeho vstupom, pričom poukázal na ust. § 93 ods. 3 OSP ako aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že vznesenie druhej námietky neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania zo strany navrhovateľa, považoval len za rozšírenie dôvodov, pre ktoré navrhovateľ namieta vstup vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko doposiaľ nerozhodol o jeho prvej námietke a preto odvolaním napadnutým uznesením rozhodol o všetkých dôvodoch, pre ktoré navrhovateľ namietal neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania ako o jednej námietke.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia poukázal na ust. § 93 ods. 2, 3 OSP a uviedol, že napriek tomu, že Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo 207/2011 vyslovil právny názor o neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania v štádiu tzv. skráteného konania, ide o ojedinelý názor, ktorý bol prekonaný viacerými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, preto okresný súd skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania v štádiu skráteného (rozkazného) konania, vyhodnotil ako skutočnosť, ktorá nemá za následok neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že je potrebný výslovný súhlas odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, okresný súd poukázal na ust. § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom

v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania (26. 08. 2013) a uviedol, že takúto podmienku pre vstup vedľajšieho účastníka do konania ust. § 93 ods. 3 OSP v uvedenom znení neustanovovalo. Aj napriek tomu, že účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť si v konaní neželá, v danom prípade odporca nevyjadril so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nesúhlas. Podľa názoru okresného súdu len výslovný nesúhlas účastníka konania môže odôvodniť neprípustnosť vedľajšieho účastníctva na jeho strane, pričom nevyjadrenie súhlasu nemožno za nesúhlas považovať. Pri absencii akéhokoľvek vyjadrenia sa odporcu ku vstupu vedľajšieho účastníka do konania mal okresný súd za to, že tento vstup je na prospech odporcu a námietku navrhovateľa týkajúcu sa neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania zamietol.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru ust. § 93 ods. 3 OSP jednoznačne stanovuje podmienku súhlasu hlavného účastníka so vstupom združenia na ochranu spotrebiteľov do konania ako nevyhnutnú súčasť oznámenia združenia na ochranu spotrebiteľov o vstupe do konania. Zdôraznil, že absenciu súhlasu nemožno nahradiť výzvou zo strany súdu adresovanou odporcovi na vyjadrenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko takúto možnosť neprípúšťa ani samotné znenie predmetného ustanovenia. Vzhľadom na to, že Združenie takýto súhlas nepredložilo, nespĺnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva v predmetnom konaní. Nevyhnutnosť súhlasu zaviedol do Občianskeho súdneho poriadku zákon č. 353/2014 Z. z. súčinnosťou od 01. 01. 2015. Keďže ide o ustanovenie procesného charakteru bez uvedenia prechodných ustanovení, je platné odo dňa účinnosti a vzťahuje sa aj na oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 01. 01. 2015. Uvedené podľa navrhovateľa potvrdzuje aj dôvodová správa k článku I bod 3 zákona č. 353/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Návrh novely zákona vychádza zo záveru judikatúry Najvyššieho súdu SR, že ani takýto vedľajší účastník nemôže vstúpiť do konania proti vôli toho, popri kom chce v konaní vystupovať, resp. že ani účasť takéhoto vedľajšieho účastníka nesmie byť navrhovateľovi alebo odporcovi nanútená, ak si ju sám neželá (R 62/2014). Z uvedeného je podľa navrhovateľa zrejmé, že predmetná novela zakotvila v Občianskom súdnom poriadku len to, čo bolo už aj predtým zrejmé a malo byť aplikované v praxi, a to že účasť vedľajšieho účastníka v konaní nesmie byť podporovanému účastníkovi nanútená. Dôvodová správa zároveň potvrdzuje, že zákonodarca mal v úmysle okamžité zavedenie novelizovaného ustanovenia do praxe, nakoľko ako sám uviedol, novelou reagoval na interpretačné problémy súdov a najmä na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Navrhovateľ v odvolaní ďalej zdôraznil, že z ustanovenia § 93 OSP aj pred spomínanou novelou vyplývalo, že o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhoduje na návrh. V prípade námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníctva je potom úplne irelevantné, kedy združenie vstúpilo do konania, nakoľko rozhodujúci je stav v čase rozhodovania o podanej námietke neprípustnosti. V súvislosti s uvedeným tvrdením poukázal navrhovateľ na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 05. 02. 2013 sp. zn. 3Cdo 188/2012, v zmysle ktorého skutočnosť, že vôľu vstúpiť do určitého konania prejaví právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, neznamená, že spotrebiteľ musí s jej vstupom do konania súhlasiť. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priecil vstup takého vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený.

V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že vstup Združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania neprípúšťa; zároveň si uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 82,77 € s DPH.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu je vecne správne.

Podľa znenia ust. § 93 ods. 2 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014, teda v čase, keď združenie svojím podaním oznámilo okresnému súdu, že vstupuje do konania: „ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi a odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti

je ochrana práv podľa osobitného predpisu“. Citovaným zákonným ustanovením bol s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z. do právnej úpravy vykonanej Občianskym súdnym poriadkom zavedený tzv. druhý typ vedľajšieho účastníctva. Cieľom novelizovaného znenia ust. § 93 ods. 2 OSP v zmysle novely uskutočnenej zákonom č. 384/2008 Z. z. bolo rozšírenie ochrany práv dotknutých subjektov v prípadoch, v ktorých na to existuje dôležitý verejný záujem. V praxi ide hlavne o právnické osoby zamerané na ochranu práv spotrebiteľov, právnické osoby zamerané na ochranu práv jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou a pod.

V rámci tohto druhého typu vedľajšieho účastníctva sa na rozdiel od prvého typu vedľajšieho účastníctva (§ 93 ods. 1 OSP) hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup do konania dáva vedľajším účastníkom tzv. druhého typu vedľajšieho účastníctva samotný zákon, pričom ust. § 93 ods. 2, 3 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014 nelimituje vstup vedľajšieho účastníka do konania súhlasom hlavného účastníka, na podporu ktorého má vedľajší účastník v konaní vystupovať, ani niektorým zo štádií konania tak ako to nesprávne v námietke proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania tvrdil navrhovateľ.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil konštatujúc, že je potrebné rozlišovať medzi účinným vstupom vedľajšieho účastníka do konania a oprávnením vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu, ktoré právo vedľajšiemu účastníkovi neprináleží, pretože v zmysle zákonnej úpravy je viazané výlučne na odporcu (§ 174 ods. 2 OSP). To však neznamená, že so vstupom vedľajšieho účastníka do konania v štádiu pred vydaním platobného rozkazu nie sú spojené účinky predpokladané v ust. § 93 ods. 2, 3 OSP v znení účinnom v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že interpretácia uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013 navrhovateľom je nesprávna a účelová, pretože z obsahu odôvodnenia predmetného uznesenia NS SR vyplýva, že podmienka súhlasu hlavného účastníka konania so vstupom združenia na ochranu spotrebiteľov (t. j. vedľajšieho účastníka tzv. druhého typu vedľajšieho účastníctva) do konania na jeho stranu (v tomto prípade na stranu odporcu) v zmysle ust. § 93 ods. 2,3 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 (t. j. v znení účinnom v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania) má charakter podmienky negatívnej, čo znamená, že ak odporca nevzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania a ani iným negatívnym spôsobom nevyjadril svoje stanovisko ku vstupu vedľajšieho účastníka do konania, nie je dôvod vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustiť.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.